

עפ"ת 14575/08/14 - יצחק ביטון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 14575-08-14 ביטון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מעוררים	יצחק ביטון
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט קמא על המערער בתיק 8082-05-12 מיום 4.8.2014.

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של :

נהיגה ללא ביטוח תקף - סעיף 2(א) לפקודת בטוח רכב מנועי.

נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף לסוג הרכב - סעיף 10(א) וסעיף 38(1) לפקודת התעבורה.

נהיגה בשכרות - סעיף 62(3) עם סעיף 39 א' לפקודת התעבורה.

העונש נגזר על המערער: 30 ימי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שרות.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה כבלתי מורשה לסוג הרכב או נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקה משכר.

פסילת רשיון נהיגה בפועל לתקופה של 28 חודשים. במצטבר לכל פסילה אחרת.

פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים.

מכאן הערעור שלפני, המכוון לאורך תקופת פסילת רשיון נהיגה בפועל

טענות בא כח המערער:

1. תקופת פסילה בפועל למשך 28 חודשים, הינו עונש חמור, בלתי סביר, בלתי מידתי ואינו הולם נסיבותיו המיוחדות של המערער.

עמוד 1

2. בית משפט לא נתן משקל מספיק לתיקון כתב האישום באופן משמעותי. להודיית המערער ולנטילת האחריות.

3. בית משפט לא נתן משקל לחלוף הזמן, שכן מדובר בעבירות שבוצעו באוגוסט 2011.4. לא ניתן משקל לעובדה כי לאחר ביצוע העבירה, הוציא המערער רשיון לאופנוע, כך גם קיבל היתר לשימוש בקנבוס רפואי לאור נסיבותיו הרפואיות.

4. המערער הינו נכה 100% מוכר על ידי הביטוח הלאומי.

5. מרבית הרשעות המערער בתעבורה הן מסוג ברירת משפט. וותר נהיגה מאז 1991.

6. המערער גרוש, בן 40, אב לילדה בת 9, ולילד נוסף מחברתו לחיים.

7. זה המקרה המצדיק סטייה מעונש המינימום לאור העובדה כי מעבר למציאת הסם בגופו של המערער אין ראיה להשפעת הסם על המערער או, על אופן נהיגתו. לעובדה זו יש ליתן משקל בקביעת העונש להבדיל מקביעת האחריות הפלילית. המערער הודה ולקח אחריות.

לאור כך מתבקש בית המשפט במסגרת הערעור להורות על קיצור אורך הפסילה בפועל באופן משמעותי.

טענות באת כח המשיבה:

1. ערכאת ערעור תתערב במקרים חריגים בקביעת בית משפט קמא, ורק מקום שמדובר בסטייה ניכרת ממדיניות הענישה ההולמת.

2. כל השיקולים הרלוונטים לעונש, נשקלו על ידי בבית משפט קמא. לרבות קבלת אישור רפואי לשימוש בקנבוס, מאוחר למועד ביצוע העבירות.

3. בית משפט קמא מצא לבחון נסיבותיו האישיות של המערער באמצעות קבלת תסקיר שרות מבחן.

התסקיר שהתקבל אינו חיובי על דרך ההמעטה. מדובר במערער שהתקשה לקחת אחריות, בעל דפוסים עברייניים. קצין מבחן נמנע מליתן המלצה טיפולית.

4. לבקשת בית משפט זה הוגש תסקיר, המשקף האמור בתסקיר שהוגש לבית משפט קמא.

מכאן, אין בנמצא נסיבות חריגות או מיוחדות המצדיקות סטייה מהכלל והפחת משמעותית באורך תקופת הפסילה בפועל עליה הורה בית משפט קמא.

גזר דין בית משפט קמא:

בית משפט קמא במסגרת גזר דין ארוך ומנומק, מציין וותק נהיגה למערער משנת 1991, 44 הרשעות קודמות שעניינן עבירות מהירות, טלפון, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף ועוד. הרשעותו בעבירות של נהיגה כבלתי מורשה לסוג הרכב, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה בשכרות(סמים). לזכותו - הודאתו.

הצדדים הציגו בפני בית משפט הסדר טיעון במסגרתו התביעה עותרת למאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי פסילה בפועל ופסילה על תנאי וקנס.

הסניגור עתר לא להטיל מאסר כלל, להתחשב בנסיבותיו האישיות, בעובדה כי סובל מנכות ואושר שימוש בקנבוס רפואי, לצורך שיכוך כאבים.

הוגש תסקיר בעניינו, ממנו עולה, כי המערער בעל סיכון ממשי להתנהגות פורצת גבולות, בעל דפוסים עבריינים ואלימים ויתכן כי צורך סמים על בסיס התמכרות. לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו. המליץ על ענישה מחמירה שתמחיש החומרה בהתנהגותו ותשתמש בבחינת גורם מרתיע.

בית משפט מתייחס לחומרת העבירות לסכנה הממשית הטמונה בהן, מפנה לפסיקה רלוונטית.

בית משפט נותן משקל להיבט השיקומי להוצאת רשיון נהיגה לרכב דו גלגלי במועד מאוחר לביצוע העבירות וכן לקבלת אישור לשימוש בקנבוס רפואי.

בית משפט דחה הבקשה לקיצור תקופת פסילת מינימום תוך הסתמכותו על פסיקת בתי המשפט העליון והמחוזי.

לגופו של ענין דין הערעור להדחות.

1. העבירות שבוצעו על ידי המערער לדאבון הלב אינן נדירות וחריגות. מדובר בעבירות המבוצעות מידי יום על ידי מי מנהגי כלל האוכלוסיה.

בית משפט חב לאזרחי המדינה לתרום את חלקו המשמעותי במיגור תופעת עבירות תנועה בכלל ועבירות תנועה בשכרות/ סמים בפרט.

2. רק במקרים חריגים, יוצאי דופן, נדירים בנסיבותם, וכשהעונש מצוי בסטייה ניכרת ממדיניות הענישה ההולמת, תתערב ערכאת הערעור. המקרה שלפני אינו נמנה עליהם. אין שינוי בעמדת קצין המבחן על אף חלוף הזמן ממועד גזר הדין בבית משפט קמא, למועד הדיון בערעור.

קשר המערער עם גורמי הרווחה טוב ויפה הוא, אך אין בינו לבין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו ולא כלום. קשר זה אינו מעלה נסיבותיו של המערער לדרגת ייחודיות נדירה המצדיקה סטייה מעונש המינימום. בית משפט נתן משקל לעובדה כי התקבל אישור לשימוש בקנבוס רפואי, אך אין להקל הקלה נוספת לאור אמירת שרות המבחן כי לא ברור אם המערער צורך סמים על בסיס קבוע.

לאור עברו התעבורתי, העבירות בהן הורשע, העונש ההולם היה אמור להיות לתקופה העולה על 30 חודשי פסילה.

בעניינו , בית משפט קמא הורה על תקופת פסילה פחותה מכך.

לאור כל האמור לעיל, הערעור נדחה.

פסק הדין ישלח על ידי המזכירות לבאי כח הצדדים.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.